IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Seite 58r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

piccere. Sic g̃ dauid inopinabilit̃ piculo declina
to. uenit in angustias engaddi. Cũ ũ saul expu
lisset alienigenas. uenerẽt q̃ nuntiarẽt ei dauid ĩ
engaddi montib̃ habitare. Qui sumens tã milia
armatoꝝ abiit sup eũ. ⁊ cũ ñ esset p̃cul a loci il
lis. uidit circa ter spelunca p̃funda atq; rotun
da multa longitudine ⁊ latitudine nimis aptã.
in qua dauid cũ cccc. erat absconsus. Vnde saul
naturaliter uentrẽ purgandi necessitate coge
retur ingressus est in ea solus. Quẽ dũ audisset qui
da hominũ dauid ⁊ diuisset eũ inimico tempꝰ ado
dauũ ⁊ suaderet ut ultionis causa saul caput ab
scideret quatenꝰ graui p̃secutione ⁊ miseria p̃ua
rẽt surgens dauid abscidit quidẽ sũmitatẽ uestis
solum qua saul fuerat indutꝰ ⁊ repente penitentia
tactus aut ñ eẽ iustũ ut suũ occideret dn̄m. ⁊
q̃ scilicet ad o fuerat regnare p̃ceptꝰ. Nam licet
iste inq̃t circa nos maligꝰ existat me tamẽ apud
eũ ñ decet eẽ talẹ. Cũq; saul de spelunca fuisset
egressus. accedens dauid exclamauit a longe pe
tens ut saul audiret. Conuersꝰ aũ rege adorauit
eũ sedm morẽ p̃stat inũtam. ⁊ ait. Orex ñ te oporet
ut malignas ⁊ falsas derogationes cõpetentib̃
auribꝰ accõmodare illis aũ credere ⁊ in suspitio
nẽ ducentes te uerũ habere ſ; magis oplꝰ affe
ctũ considerare cunctoꝝ. Derogatio namq; mul
toꝝ ẽ deuotio ũ clara p̃batio actuũ uentate coꝝ
sistit ⁊ sermo q̃dẽ cuiũlibẹ inuitoq; habitu tenẹ
simultudinẹ uentatis ⁊ falsitatis. opa ũ iudicii
habebunt uentatis intuitũ. Considera g̃ ecce tis
qualis ego circa te tuãq; sim domũ. ⁊ q̃d in oporet
credi. ⁊ ñ accusantib̃ ⁊ dicentib̃ ea quẹ neq;
animo cẽpi neq; facere potui. Cur apponis p̃se
qui aiam meã. ⁊ nichil die noctuq; cogitas ñ
anime meẹ interitũ quã iniuste p̃sequeris. ⁊
Quom̃ enim ñ falsã opinionẽ de me sumpsisti.
quasi occidere te uoluerim. aut quom̃ ñ impie
agis in [illegible] do. occidere ẽcupiscens ⁊ inimicꝰ
tuũ [illegible] nou[illegible] credens. hoĩem qui potestatẽ
ha[illegible] but hodie te punire ⁊ ate
[illegible] penas ex[illegible] igere ſ; noluit cũ tempore ad
hoc hoc usus essem in opportuno. ⁊ Q̃d si cũta
me t idẽ licuisset neq̃q̃m sic cupi[illegible] ens p̃teris
ses. Quando enim tuẹ uestis in ceidi partẽ potui ea
am caput auferre. Et ostendens pannũ uestis ei
rei fide exhibuit. Et ego inq̃t iustã ⁊ ultionẽ
rectã habuit te ũ iniustũ ẽtra me habere odium
noueris. ſ; d̃s hẹc iudicet. ⁊ eos uobis qui nrãm
arguunt uoluntatẽ. Saul aũ suã inopinabilit̃
admirat untã fuisse seruatã ⁊ humilitatẽ iuue
nis. naturãq; ei obstupescens ingemuit. Cumq;
⁊ dauid hoc fecisset. respondit cũ gemitu saul il
li potꝰ eẽ iustũ. Tu inq̃t causa bonoꝝ m̃ fuisti.
ego ũ t calamitatũ. ⁊ ostendisti hodie priscoꝝ te
habere iusticiã. Quis enim inimicos suos in deser
to comp̃hensos saluandos eẽ duxerit. ⁊ Confido
namq; q̃a d̃s regnũ t construet. ⁊ omniũ hebre
orũ te potestas exspectat. S; da m̃ iuris iurandi fi
dẽ ne meũ gen̄ extermines. ⁊ q̃d ñ habens maloꝝ
memoriã studeas meũ gen̄ eradicare ſ; uenia
in domũ eũ seruis. Jurante g̃ dauid ut poposcerat
saul quidẽ ad p̃pm reuersus ẽ impiũ. dauid autẽ
cũ suis abscessit in angustias maspha. Hoc itaq;
tempe ⁊ samuel p̃pha defunctꝰ ẽ uir ⁊ qui ñ for
tuito honorẽ apud hebreos habuerat cuiꝰ uirtꝰ
apparuit ⁊ iam in hoc opẹ q̃d pei deuotione p̃lꝰ
multo tempe luctũ duxit circa sepulturã eiꝰ atq;
sollẹpne largitatis studiũ magnũ cõpetentẽ exhi
buit. Sepeliert aũ eũ in patria sua in ramatha.
multusq; fleuere diebꝰ ñ in cõmunitẽ hoc facien
tes uelut extranei morte ſ; tamq̃m p̃pũ singli
quiq; lugentes. fuit enim uirꝰ iustꝰ ⁊ natura beni
gnus. ⁊ p̃terea magis amicꝰ d̃o. qui p̃fuit p̃lo so
lus. p̃ mortẹ quidẽ sacerdotis heli. annis. xii.
cũ saul ũ rege annis decẽ ⁊ octo. Et samuel q̃dẽ
huiũmodi habuit finẽ. Erat g̃ quidã hiphe
noꝝ de ciuitate maon diues ⁊ multa pecora pos
sidens. triũ nãq; miliũ ouiũ gregẽ habebat in
pascuis. ⁊ mille capraruũ. Has g̃ dauid illesas ⁊
sine uexatione custodire suos p̃ceptit ut neq;
desiderio [illegible] neq; egestate p̃dere loco deserto
⁊ abire po[illegible] luetuisse. ⁊ latenter aliq̃s eoꝝ uexare
p̃sumeret. Sup hẹc aũ illud seruandũ dicẽs ut
nichil iniustũ fieret ⁊ alienata ingerere pesti
mũ iudicaret neq; d̃m offenderẽt. Hoc aũ doce
bat eos homini bono p̃stare se credens. ⁊ digniũ
eũ eẽ beneficiũ huiũmodi p̃mereri. Erat enim illi
nomẽ nabal uirꝰ durus ⁊ studiũ maliguissimũ ha
bens untã detestabile cui erat uxor bona simul
⁊ casta. ⁊ specie nimis eximia. Igitẽ ad hunc na
bal tempe quo tondebat oues misit dauid uirꝰ
decẽ ut eũ salutarent ⁊ optabat ut hoc multꝰ